

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

1.1. Den overordnede baggrund for forslaget

Den overordnede baggrund for forslaget er blandt andet en anbefaling fra The International Council on Monuments and Sites (ICOMOS) om lovgivningsmæssig indførelse af såkaldte Heritage Impact Assessments (HIA). Herved forstås, at der lovfæstes en mulighed for at pålægge udarbejdelse af en vurdering af virkningerne på kulturarven, inden der påbegyndes aktiviteter i kulturhistoriske områder, som er fredet eller underlagt anden kulturarvsbeskyttelse.

Anbefalingen er givet i forbindelse med ansøgningen om, at et nærmere afgrænset kulturhistorisk område i Sydgrønland bliver optaget på UNESCOs liste over verdensarvsområder. Naalakkersuisut tilkendegav som følge heraf over for UNESCO, at Naalakkersuisut overvejer udviklingen og implementeringen af HIA som et nyt redskab i forvaltningen af arealanvendelse.

Som en af de formelle rådgivende enheder for verdensarvskomiteen har ICOMOS taget del i vurderingen af ansøgningen, og har på den baggrund anbefalet udarbejdelse af vurdering af virkningerne på kulturarven som et instrument til sikring af kulturarven i området.

For at sikre beskyttelse af kulturhistoriske områder for fremtiden er der behov for at være specifik ved vurderingen af, hvilken indvirkning aktiviteter i området kan forventes at have, inden disse igangsættes. Dette forudsættes normalt sikret gennem udarbejdelse af en vurdering af virkning på miljøet (VVM). Det har dog vist sig ikke at være uproblematisk, da VVM'er ikke tager direkte sigte på beskyttelse af den enestående universelle værdi, som eksempelvis verdensarv optaget på UNESCOs liste over verdensarvsområder repræsenterer. Erfaringer viser, at skadelige indvirkninger, som akkumuleres gradvist over tid, nemt overses i de eksisterende beskyttelsesinstrumenter. Der har derfor vist sig et behov for at få et nyt sæt regler, hvis fokus udelukkende er på beskyttelsen af kulturarven i området.

Baggrunden for forslaget er desuden en påtænkt revision af Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 7 af 17. juni 1992 om Nationalparken i Nord- og Østgrønland. Det er i denne forbindelse fundet hensigtsmæssigt at tydeliggøre hjemlen for skærpede beskyttelsesregler for Nationalparken i Nord- og Østgrønland. Området betegnes på baggrund af anbefaling herom fra daværende Departementet for Selvstændighed, Natur, Miljø og Landbrug og Formandens Departement i det følgende Nationalparken/Biosfæreområdet i Nord- og Østgrønland. Dette

er som følge af, at nationalparken ikke har international status som en egentlig nationalpark, men som et biosfæreservat.

Grønlands Nationalmuseum og Arkiv har endvidere udtrykt ønske om, at der også skabes mulighed for at fastsætte skærpede beskyttelsesregler for nærmere afgrænsede områder ud over Nationalparken/Biosfæreområdet i Nord- og Østgrønland.

Derudover har Grønlands Nationalmuseum og Arkiv udtrykt ønske om, at der sker en præcisering af reglen om restaurering af fredede bygninger i Inatsisartutlovens § 22.

1.2. Hovedpunkterne i lovforberedelsen

I forbindelse med revision af Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 7 af 17. juni 1992 om Nationalparken i Nord- og Østgrønland har det daværende Departementet for Uddannelse, Kultur, Forskning og Kirke meddelt det daværende Departementet for Selvstændighed, Natur, Miljø og Landbrug, hvorunder bekendtgørelsen ressortmæssigt henhører, at det findes hensigtsmæssigt, at der tilvejebringes et klart hjemmelsgrundlag for de skærpede beskyttelsesregler på kulturminde- og museumsområdet, og at reguleringen heraf fremover foretages af det Naalakkersuisut område, som har ansvaret for kulturminde- og museumslovgivningen.

Det daværende Departementet for Uddannelse, Kultur, Forskning og Kirke har under lovforberedelsen været i dialog med Grønlands Nationalmuseum og Arkiv, som overordnet har givet udtryk for et ønske om opretholdelse af den gældende retstilstand for Nationalparken/Biosfæreområdet i Nord- og Østgrønland.

Det daværende Departementet for Uddannelse, Kultur, Forskning og Kirke har desuden afholdt et særskilt orienteringsmøde for relevante departementer og styrelser om den foreslåede bestemmelse vedr. vurdering af aktiviteters virkninger på kulturarven (forslagets § 1, nr. 8).

2. Hovedpunkter i forslaget

a) Gældende ret

Gældende ret består af Inatsisartutlov nr. 11 af 19. maj 2010 om fredning og anden kulturarvsbeskyttelse af kulturminde.

Jordfaste fortidsminder

Reglerne om jordfaste fortidsminder findes i Inatsisartutlovens kapitel 2.

Der er i Inatsisartutlovens § 5, stk. 1 og 2 fastsat regler om, hvad der er fredet (automatiske fredninger), og hvad der kan fredes ved afgørelse herom.

Det er fastsat i § 5, stk. 1, at alle jordfaste fortidsminder fra før år 1900, herunder ruiner, bopladser, grave og gravpladser er fredet, og at fritliggende grave fra år 1900 og senere også er fredede.

Ud over de automatiske fredninger, som følger af § 5, stk. 1, træffer Grønlands Nationalmuseum og Arkiv, efter forudgående høring herom, i henhold til § 5, stk. 2 afgørelse om fredning af anlæg fra år 1900 og senere, nedlagte kirkegårde, varder, marker og stendiger ved disse, hvis bevarelse på grund af deres historiske værdi er af væsentlig betydning.

Der er efter § 5, stk. 3 desuden mulighed for, at Naalakkersuisut efter indstilling herom fra Grønlands Nationalmuseum og Arkiv kan fastsætte nærmere bestemmelser om fredning af jordfaste fortidsminder, herunder om kriterier for fredning.

Der er i Inatsisartutlovens § 6, stk. 1-3 fastsat regler om retsvirkningerne af en fredning.

I henhold til § 6, stk. 1 bevirker en fredning, at det fredede ikke må beskadiges, ændres eller flyttes helt eller delvist.

I § 6, stk. 2 er det fastsat, at der inden for en afstand af 2 meter fra de jordfaste fortidsminder ikke må foretages nogen aktiviteter.

I § 6, stk. 3 er det fastsat, at der ved en afstand fra 2 til 20 meter fra de jordfaste fortidsminder ikke må foretages nogen aktiviteter, bortset fra landbrugsmæssige aktiviteter og anlæggelse af sti til de jordfaste fortidsminder. Landbrugsmæssige aktiviteter omfatter overfladisk jordbehandling med harvning ned til 15 cm, gødskning, beplantning samt anvendelse af arealet til græsning. Grønlands Nationalmuseum og Arkiv kan give tilladelse til andre landbrugsmæssige aktiviteter, herunder stenfjerning samt opsætning af oplysningstavler, skraldespande og andet, der er hensigtsmæssigt for offentlighedens adgang til de jordfaste fortidsminder.

Endelig er der i § 6, stk. 4 givet Grønlands Nationalmuseum og Arkiv mulighed for at dispensere fra stk. 1-3, når særlige grunde taler herfor.

Bygninger

Reglerne om bygninger findes i Inatsisartutlovens kapitel 3.

I Inatsisartutlovens § 18 er der fastsat regler om, hvem der træffer afgørelse om fredning, hvornår fredning kan ske, og hvad retsvirkningerne af fredningen er.

Grønlands Nationalmuseum og Arkiv træffer i henhold til § 18, stk. 1, efter forudgående høring, afgørelse om fredning af bygninger, hvis bevarelse eller beskyttelse på grund af deres historiske eller arkitektoniske værdi er af væsentlig betydning.

I § 18, stk. 2 er det fastsat, at fredning af bygninger medfører særlige forpligtelser i relation til bygningens vedligeholdelse og indskrænkninger i adgangen til at foretage bygningsarbejder vedr. bygningen.

I § 18, stk. 3 er der givet Naalakkersuisut mulighed for, efter indstilling herom fra Grønlands Nationalmuseum og Arkiv, at fastsætte nærmere bestemmelser om fredning af bygninger, herunder om kriterier for fredning.

I Inatsisartutlovens § 22 er der fastsat regler om forpligtelse til at holde en fredet bygning i forsvarlig stand, om hvordan almindelig vedligeholdelse skal ske, og hvordan bygningsarbejder skal ske.

I § 22, stk. 1 er det fastsat, at ejere skal holde en fredet bygning i forsvarlig stand med hensyntagen til fredningen. Almindelig vedligeholdelse skal ske under anvendelse af samme materialer, metoder og farver som hidtil og i overensstemmelse med bevaring af den fredede bygnings tilstand og udseende på fredningstidspunktet. Grønlands Nationalmuseum og Arkiv kan, når særlige omstændigheder taler herfor, dispensere fra kravet om anvendelse af samme materialer, metoder og farver som hidtil.

I § 22, stk. 2 er det fastsat, at alle bygningsarbejder vedrørende en fredet bygning kræver tilladelse fra Grønlands Nationalmuseum og Arkiv, hvis arbejdet vedrører bygningsdele, der er omfattet af fredningen, og hvis arbejdet går ud over almindelig vedligeholdelse. Grønlands Nationalmuseum og Arkiv kan knytte vilkår til tilladelsen.

Efter § 22, stk. 3 kan Grønlands Nationalmuseum og Arkiv efter ansøgning bestemme, at udgifter til et vedligeholdelsesarbejde eller et bygningsarbejde ved en fredet bygning afholdes helt eller delvis inden for den i finansloven givne bevilling.

Kulturhistoriske områder

Reglerne om kulturhistoriske områder findes i Inatsisartutlovens kapitel 4.

Reglerne fastsætter, hvem der træffer afgørelse om fredning eller anden kulturarvsbeskyttelse af kulturhistoriske områder og om retsvirkningerne heraf. Desuden er der bestemmelser om, hvordan sager om fredning eller anden kulturarvsbeskyttelse rejses og behandles, om offentliggørelse af afgørelser herom og en forpligtelse for Grønlands Nationalmuseum og Arkiv til at føre en fortegnelse over kulturhistoriske områder, der er fredet eller omfattet af anden kulturarvsbeskyttelse. Endelig er der bestemmelser om tilsyn med og vedligeholdelse af sådanne beskyttede områder.

Der er i Inatsisartutloven ingen bestemmelser om vurdering af konsekvenser af aktiviteter, der antages at ville kunne få indvirkning på kulturarven i området.

b) Forslaget

Der er i forslaget § 1, nr. 8, medtaget en bestemmelse om, at der i områder, der er fredede eller omfattet af anden kulturarvsbeskyttelse, ikke må påbegyndes aktiviteter, der må antages at kunne få væsentlig indvirkning på kulturarven i området, før der er foretaget en vurdering af aktivitetens virkninger på kulturarven og Naalakkersuisut har godkendt en redegørelse herom. Tilsvarende gælder for de tilfælde, hvor der påtænkes truffet afgørelse om fredning eller anden kulturarvsbeskyttelse af et område og i de tilfælde, hvor der behandles en sag om dispensation fra retsvirkningerne af en fredning eller anden kulturarvsbeskyttelse.

Bestemmelsen omfatter desuden en undtagelsesbestemmelse, som i forhold til påtænkte afgørelser om fredning og anden kulturarvsbeskyttelse og i dispensationssager omfatter allerede meddelte tilladelser til forundersøgelser, efterforskning eller udnyttelse af mineralske råstoffer, is- og vandressourcer, samt til etablering af vandkraftværker og hermed forbundne forundersøgelser. Derudover fastsættes det i bestemmelsen, hvem der har ansvaret for at foretage vurderingen og udarbejde redegørelse herom, og der er indsat en forpligtelse for Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere regler om sådanne vurderinger og redegørelser.

Med bestemmelsen imødekommes anbefalingen fra ICOMOS om foretagelse af sådanne vurderinger. Bestemmelsen udgør samtidig en generel styrkelse af beskyttelsen af landets kulturarv, herunder også ved fremtidige ansøgninger til optagelse på UNESCOs verdensarvsliste.

En vurdering af aktivitetens virkninger på kulturarven skal desuden bidrage med en metodik, som giver mulighed for at få overblik over behovene i verdensarvsområdet ved at vurdere påvirkningen på kulturarven på en systematisk og sammenhængende måde.

En vurdering af aktivitetens virkninger på kulturarven anses som et vigtigt instrument i forarbejdet til ansøgninger til verdensarvskomiteen.

Kulturhistoriske områder, der ønskes optaget på verdensarvslisten forudsættes lovgivningsmæssigt beskyttet. Dette kan ske ved fredning eller anden kulturarvsbeskyttelse. Da en vurdering af aktivitetens virkninger på kulturarven er med til at sikre en gennemgående dataindsamling og konsekvensvurdering anses instrumentet for at være en relevant og velegnet fremgangsmåde ved beskyttelsen af Grønlands kulturarv generelt, uanset om området ønskes optaget på verdensarvslisten eller ej.

Bestemmelsen har baggrund i ønsket om at få defineret eventuelle trusler mod den enestående universelle værdi, som områder på UNESCOs verdensarvsliste repræsenterer. Kravet om en vurdering og efterfølgende redegørelse herom er imidlertid vurderet lige relevant, uafhængigt af baggrunden for afgørelsen om fredning eller anden kulturarvsbeskyttelse af kulturhistoriske områder, og kravet er derfor gjort generelt gældende.

Forslaget omfatter desuden i § 1, nr. 1, en automatisk fredning af alle varder og vardeberetninger, uanset alder, for Nationalparken/Biosfæreområdet i Nord- og Østgrønland. Bestemmelsen har baggrund i forholdene i Nationalparken/Biosfæreområdet i Nord- og Østgrønland. Der er et stort antal varder og vardeberetninger, som er skabt i år 1900 eller senere, og som vurderes at have historisk værdi af væsentlig betydning. Det anses derfor hensigtsmæssigt at sikre en automatisk fredning af disse i Nationalparken/Biosfæreområdet i Nord- og Østgrønland.

Der er endvidere i forslagens § 1, nr. 2, indsat en bestemmelse om, at Naalakkersuisut for Nationalparken/Biosfæreområdet i Nord- og Østgrønland og nærmere afgrænsede områder kan fastsætte regler om fravigelse af alderskravene i § 5, stk. 1, 1. pkt. (automatisk fredning af jordfaste fortidsminder) og stk. 2 (afgørelser om fredning af fortidsminder). Herved imødekommes ønskerne fra Grønlands Nationalmuseum og Arkiv til at få videreført de skærpede fredningsregler for nationalparken og muligheden for også at fastsætte skærpede fredningsregler for andre nærmere afgrænsede områder.

Herudover er der i forslagens § 1 nr. 3, indsat en bestemmelse om, at der i Nationalparken/Biosfæreområdet i Nord- og Østgrønland ikke må foretages nogen aktiviteter inden for en afstand af 100 meter fra jordfaste fortidsminder. For nærmere afgrænsede områder er der indsat en bestemmelse om, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om fravigelse af afstandskravene i § 6, stk. 2-4 (virkningerne af en fredning af jordfaste fortidsminder).

De nævnte bestemmelser om ændring af reglerne om automatiske fredninger og fravigelse af bestemmelserne om alderskrav og afstandskrav imødekommer Grønlands Nationalmuseum og Arkivs ønske om videreførelse af skærpede regler for beskyttelse i Nationalparken/Biosfæreområdet i Nord- og Østgrønland og ønsket om at kunne fastsætte regler om skærpede regler for beskyttelse i nærmere afgrænsede områder, når særlige grunde taler herfor.

Der er derudover i forslagens § 1, nr. 4, som konsekvens af indsættelsen af § 22 a, indsat en henvisning til § 22 a i § 18, stk. 2.

Der er desuden i forslagens § 1, nr. 5, som konsekvens af indsættelsen af § 22 a, indsat en dispensationsadgang i § 20, stk. 2 til reglen i § 22 a, stk. 2.

Derudover indeholder forslagens § 1, nr. 6, en præcisering af bestemmelserne om vedligeholdelse af fredede bygninger. På baggrund af erfaringer med den gældende bestemmelse er det fundet hensigtsmæssigt at ændre formuleringen med henblik på at få reglerne præciseret generelt.

Der er således i lovtæksten indarbejdet en præcisering af, at det er ejeren af en fredet bygning, som har ansvaret for at den holdes i forsvarlig stand.

Der er tillige i forslaget § 1, nr. 7, indsat en ny paragraf, hvor det præciseres, at bygningsarbejder skal udføres af personer med særlige kompetencer og erfaring inden for bygningsbevaring og om muligt uden udskiftning af bygningsdele.

Præciseringen skal overordnet være med til at øge forståelsen af fredningsværdierne og generelt danne et mere konkret grundlag for vedligeholdelses- og restaureringsarbejdet med fredede bygninger.

Der er desuden indsat en bestemmelse, der forpligter Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere regler om bygningsarbejder.

Der er endvidere i forslaget § 1, nr. 9, som konsekvens af indsættelsen af § 22 a, indsat en henvisning til § 22 a, stk. 1 i § 29, stk. 2.

Som følge af de foreslåede ændringer er der i forslaget § 1, nr. 10, foreslået konsekvensrettelser af sanktionsbestemmelserne.

Forslaget sammenholdt med gældende Inatsisartutlov	
<i>Gældende formulering</i>	<i>Forslaget</i>
	§ 1
	I Inatsisartutlov nr. 11 af 19. maj 2010 om fredning og anden kulturarvsbeskyttelse af kulturminde foretages følgende ændringer:
<p>§ 5. Alle jordfaste fortidsminder fra før år 1900, herunder ruiner, bopladser, grave og gravpladser, er fredede. Fritliggende grave fra år 1900 og senere er også fredede.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Grønlands Nationalmuseum og Arkiv, jf. dog § 8, træffer efter forudgående høring herom, jf. § 7, stk. 3, afgørelse om fredning af anlæg fra år 1900 og senere, nedlagte kirkegårde, varder, marker og stendiger ved disse, hvis bevarelse på grund af deres historiske værdi er af væsentlig betydning.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Naalakkersuisut kan efter indstilling fra Grønlands Nationalmuseum og Arkiv</p>	<p>1. I § 5, <i>stk. 1</i>, indsættes som <i>3. pkt.</i>:</p> <p>”I Nationalparken, Biosfæreområdet i Nord- og Østgrønland er alle varder og vardeberetninger fredede uanset alder.”</p>

<p>fastsætte bestemmelser om fredning af jordfaste fortidsminder, herunder om kriterier for fredning.</p>	
<p>§ 5. Alle jordfaste fortidsminder fra før år 1900, herunder ruiner, bopladser, grave og gravpladser, er fredede. Fritliggende grave fra år 1900 og senere er også fredede.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Grønlands Nationalmuseum og Arkiv, jf. dog § 8, træffer efter forudgående høring herom, jf. § 7, stk. 3, afgørelse om fredning af anlæg fra år 1900 og senere, nedlagte kirkegårde, varder, marker og stendiger ved disse, hvis bevarelse på grund af deres historiske værdi er af væsentlig betydning.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Naalakkersuisut kan efter indstilling fra Grønlands Nationalmuseum og Arkiv fastsætte bestemmelser om fredning af jordfaste fortidsminder, herunder om kriterier for fredning.</p>	<p>2. I § 5 indsættes som <i>stk. 4</i>: ” <i>Stk. 4.</i> For Nationalparken, Biosfæreområdet i Nord- og Østgrønland og nærmere afgrænsede områder kan Naalakkersuisut fastsætte regler om fravigelse af alderskravene i stk. 1, 1. pkt. og stk. 2.”</p>
<p>§ 6. Fredning bevirker, at det fredede ikke må beskadiges, ændres eller flyttes helt eller delvist.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Inden for en afstand af 2 meter fra de jordfaste fortidsminder må der ikke foretages nogen aktiviteter.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Ved en afstand fra 2 til 20 meter fra de jordfaste fortidsminder må der ikke foretages nogen aktiviteter, bortset fra landbrugsmæssige aktiviteter og anlæggelse af sti til de jordfaste fortidsminder.</p> <p>Landbrugsmæssige aktiviteter omfatter overfladisk jordbehandling med harvning ned til 15 cm., gødskning, beplantning samt anvendelse af arealet til græsning. Grønlands Nationalmuseum og Arkiv kan give tilladelse til andre landbrugsmæssige aktiviteter, herunder stenfjerning samt opsætning af oplysningstavler, skraldespande og andet, der er hensigtsmæssigt for offentlighedens adgang til de jordfaste fortidsminder.</p>	<p>3. I § 6 indsættes efter <i>stk. 3</i> som nye stykker:</p> <p>”<i>Stk. 4.</i> I Nationalparken, Biosfæreområdet i Nord- og Østgrønland må der ikke foretages nogen aktiviteter inden for en afstand af 100 meter fra jordfaste fortidsminder.</p> <p><i>Stk. 5.</i> For nærmere afgrænsede områder kan Naalakkersuisut fastsætte regler om fravigelse af afstandskravene i stk. 2-4.”</p> <p><i>Stk. 4</i> bliver herefter <i>stk. 6</i>.</p>

<p><i>Stk. 4.</i> Grønlands Nationalmuseum og Arkiv kan dispensere fra stk. 1-3, når særlige grunde taler herfor.</p>	
<p>§ 18. Grønlands Nationalmuseum og Arkiv, jf. dog § 20, træffer efter forudgående høring, jf. § 19, stk. 2, afgørelse om fredning af bygninger, hvis bevarelse eller beskyttelse på grund af deres historiske eller arkitektoniske værdi er af væsentlig betydning.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Fredning af bygninger medfører særlige forpligtelser i relation til bygningens vedligeholdelse og indskrænkninger i adgangen til at foretage bygningsarbejder vedr. bygningen, jf. § 22.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Naalakkersuisut kan efter indstilling herom fra Grønlands Nationalmuseum og Arkiv fastsætte bestemmelser om fredning af bygninger, herunder om kriterier for fredning.</p>	<p>4. § 18, stk. 2, affattes således: ”<i>Stk. 2.</i> Fredning af bygninger medfører særlige forpligtelser i relation til bygningens vedligeholdelse og indskrænkninger i adgangen til at foretage bygningsarbejder vedr. bygningen, jf. §§ 22 og 22 a.”</p>
<p>§ 20. Gøres det under den i § 19 nævnte høring begrundet gældende, at påtænkt fredning eller påtænkt opretholdelse eller ændring af eksisterende fredning vil være i strid med overordnede hensyn til samfundsudviklingen, jf. § 3, skal Grønlands Nationalmuseum og Arkiv indbringe sagen til afgørelse for Naalakkersuisut. Inden Naalakkersuisut træffer afgørelse, skal sagen forelægges til udtalelse for Kulturarvsrådet. Ved forelæggelsen for Kulturarvsrådet og ved efterfølgende indbringelse af sagen for Naalakkersuisut skal Grønlands Nationalmuseum og Arkiv udtale sin indstilling om såvel fredningssagens afgørelse som om de foranstaltninger, der anses for nødvendige for at sikre en forsvarlig dokumentation af bygningen, såfremt Naalakkersuisut måtte træffe afgørelse om undladelse af en påtænkt fredning eller om ændring eller ophævelse af en eksisterende fredning.</p>	<p>5. § 20, stk. 2, affattes således: ”<i>Stk. 2.</i> Træffer Naalakkersuisut afgørelse om fredning henholdsvis om opretholdelse af eksisterende fredning eller ændring heraf, vil Naalakkersuisut kunne dispensere fra bestemmelserne i § 22, stk. 1, og 22 a, stk. 2.”</p>

<p><i>Stk. 2.</i> Træffer Naalakkersuisut afgørelse om fredning henholdsvis om opretholdelse af eksisterende fredning eller ændring heraf, vil Naalakkersuisut kunne dispensere fra bestemmelserne i § 22, stk. 1.</p>	
<p>§ 22. Ejere skal holde en fredet bygning i forsvarlig stand med hensyntagen til fredningen. Almindelig vedligeholdelse skal ske under anvendelse af samme materialer, metoder og farver som hidtil og i overensstemmelse med bevaring af den fredede bygnings tilstand og udseende på fredningstidspunktet. Grønlands Nationalmuseum og Arkiv kan, når særlige omstændigheder taler herfor, dispensere fra kravet om anvendelse af samme materialer, metoder og farver som hidtil.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Alle bygningsarbejder vedrørende en fredet bygning kræver tilladelse fra Grønlands Nationalmuseum og Arkiv, hvis arbejdet vedrører bygningsdele, der er omfattet af fredningen, og hvis arbejdet går ud over almindelig vedligeholdelse. Grønlands Nationalmuseum og Arkiv kan knytte vilkår til tilladelsen.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Grønlands Nationalmuseum og Arkiv kan efter ansøgning bestemme, at udgifter til et vedligeholdelsesarbejde eller et bygningsarbejde ved en fredet bygning afholdes helt eller delvis inden for den i finansloven givne bevilling.</p>	<p>6. § 22, <i>stk. 1</i> og <i>stk. 2</i>, affattes således: Ejere af en fredet bygning skal holde den i forsvarlig stand med hensyntagen til fredningen. Almindelig vedligeholdelse skal ske under anvendelse af samme materialer, metoder og farver som hidtil.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Grønlands Nationalmuseum og Arkiv kan, når særlige omstændigheder taler herfor, dispensere fra kravet om anvendelse af samme materialer, metoder og farver som hidtil.</p>
	<p>7. Efter § 22 indsættes: ”§ 22 a. Alle bygningsarbejder vedrørende en fredet bygning kræver tilladelse fra Grønlands Nationalmuseum og Arkiv, hvis arbejdet vedrører bygningsdele, der er omfattet af fredningen, og hvis arbejdet går ud over almindelig vedligeholdelse. Grønlands Nationalmuseum og Arkiv kan knytte vilkår til tilladelsen. <i>Stk. 2.</i> Bygningsarbejder skal udføres af</p>

	<p>personer med særlige kompetencer og erfaring inden for bygningsbevaring og om muligt uden udskiftning af bygningsdele.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Naalakkersuisut fastsætter nærmere regler om bygningsarbejder.”</p>
	<p>8. Efter § 24 indsættes:</p> <p>”§ 24 a. I områder, der er fredede eller omfattet af anden kulturarvsbeskyttelse, jf. § 24, stk. 1, må aktiviteter, der må antages at kunne få væsentlig indvirkning på kulturarven i området, først påbegyndes, når en vurdering af aktivitetens virkninger på kulturarven er foretaget, og en redegørelse herom er godkendt af Naalakkersuisut.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Forpligtelsen efter stk. 1 gælder fra underretningstidspunktet, jf. § 25, stk. 3, også for de tilfælde, hvor der påtænkes truffet afgørelse om fredning eller anden kulturarvsbeskyttelse, og for de tilfælde, hvor der behandles en sag om dispensation, jf. § 24, stk. 3, 2. pkt. og § 24, stk. 4, 2. pkt. I disse tilfælde gælder forpligtelsen dog ikke, når den, der ønsker at foretage aktiviteten, allerede har fået meddelt tilladelse til forundersøgelser, efterforskning eller udnyttelse af mineralske råstoffer, is- og vandressourcer, samt til etablering af vandkraftværker og hermed forbundne forundersøgelser.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Den, som ønsker aktiviteten gennemført, har ansvaret for at foretage vurderingen, udarbejde redegørelsen og fremsende den til Naalakkersuisut.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Naalakkersuisut fastsætter nærmere regler om foretagelse af vurderinger af virkninger på kulturarven samt udarbejdelse og godkendelse af redegørelser om virkninger på kulturarven, , herunder om kriterierne, der anvendes ved afgørelsen af, om der skal foretages en vurdering, og om materiale der skal tilvejebringes til brug for</p>

<p>§ 29. Medlemmet af Naalakkersuisut for Kultur nedsætter Kulturarvsrådet på 3 personer, der tilsammen skal repræsentere arkitektonisk, arkæologisk og kulturhistorisk indsigt. Kulturarvsrådet nedsættes hvert 4. år.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Kulturarvsrådet skal afgive en anbefaling vedrørende sager om fredning og sager om anden kulturarvsbeskyttelse, og skal høres i forbindelse med tilladelser i henhold til § 22, stk. 2. Derudover har Kulturarvsrådet en rådgivende funktion inden for fredning af jordfaste fortidsminder og bygninger og fredning og anden kulturarvsbeskyttelse af kulturhistoriske områder samt relaterede forhold.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Grønlands Nationalmuseum og Arkiv stiller sekretariatsbistand til rådighed for Kulturarvsrådet.</p>	<p>vurderingen.”</p> <p>9. § 29, <i>stk. 2, 1. pkt.</i>, affattes således: ”Kulturarvsrådet skal afgive en anbefaling vedrørende sager om fredning og sager om anden kulturarvsbeskyttelse, og skal høres i forbindelse med tilladelser i henhold til § 22 a, stk. 1.”</p>
<p>§ 32. Det kan medføre bøde at overtræde § 6, stk. 1-3, § 7, stk. 4, § 9, stk. 2, § 11, stk. 2-4, § 16, 1. pkt., § 19, stk. 3, § 21, stk. 3, § 22, stk. 1 og 2, § 24, stk. 3 og 4, § 25, stk. 3, § 27, stk. 2 og regler og vilkår fastsat i medfør af § 3, stk. 3, § 5, stk. 3, § 18, stk. 3, § 19, stk. 4 og § 24, stk. 5.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Hvor Inatsisartutloven eller forskrifter udstedt i medfør af Inatsisartutloven hjemler idømmelse af bøde, kan bøden pålægges en juridisk person efter reglerne i kriminalloven for Grønland.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Sker der ikke konfiskation af udbytte, som er opnået ved overtrædelsen, skal der ved udmåling af bøde, tages særligt hensyn til størrelsen af en opnået økonomisk fordel.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Bøde og konfiskation sker til fordel for Landskassen.</p>	<p>10. § 32, <i>stk. 1</i>, affattes således: ”Overtrædelse af § 6, stk. 1-4, § 7, stk. 4, § 9, stk. 2, § 11, stk. 2-4, § 16, 1. pkt., § 19, stk. 3, § 21, stk. 3, § 22, stk. 1, § 22 a, stk. 1 og 2, § 24, stk. 3 og 4, § 24 a, stk. 1 og 2, § 25, stk. 3, § 27, stk. 2 og regler og vilkår fastsat i medfør af § 3, stk. 3, § 5, stk. 3 og 4, § 6, stk. 5, § 18, stk. 3, § 19, stk. 4, § 22 a, stk. 3, § 24, stk. 5, og § 24 a, stk. 4, kan medføre foranstaltninger i form af bøde efter reglerne i Kriminallov for Grønland.”</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>Denne Inatsisartutlov træder i kraft den 1. januar 2019.</p>

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget forventes at have visse økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

Det forventes, at kravet om udarbejdelse af en vurdering af virkninger på kulturarven vil medføre, at der skal anvendes administrative ressourcer på vurdering af den redegørelse, som skal forelægges Naalakkersuisut til godkendelse. Dette påregnes dog ikke at være af et sådant omfang, at dette i sig selv vil medføre behov for bevillingsforøgelse. Denne vurdering er navnlig baseret på to forhold. For det første, at det kun er i de tilfælde, hvor aktiviteten vil kunne få væsentlig indvirkning på kulturarven i området, at vurdering skal foretages. Det påregnes således, at antallet af vurderinger, der skal foretages, vil være forholdsvis begrænset. For det andet vurderes det, at arbejdsbyrden forbundet med vurdering af redegørelsen også vil være af forholdsvis begrænset art. Dette henset til, at redegørelsen vil skulle udarbejdes i henhold til de bestemmelser, der er fastlagt herom af Naalakkersuisut i medfør af den foreslåede § 24 a, stk. 3.

Hvis det er det offentlige selv, der ønsker aktiviteten gennemført, vil det være den pågældende offentlighed myndighed, der har ansvaret for at foretage vurderingen, udarbejde redegørelsen og fremsende den til Naalakkersuisut. Dette vil i givet fald medføre administrative og økonomiske konsekvenser for den pågældende offentlige myndighed. Omfanget heraf vil bero på en række faktorer, herunder aktivitetens art og omfang, hvilke undersøgelser der er behov for at få foretaget, og hvilke materialer, der skal tilvejebringes som dokumentation. Naalakkersuisut vil i henhold til forslaget § 24 a, stk. 4, skulle udarbejde nærmere regler om foretagelse af vurderinger af virkninger på kulturarven samt udarbejdelse og godkendelse af redegørelser om virkninger på kulturarven. Dette vil blandt andet omfatte de kriterier, der anvendes ved afgørelsen af, om der skal foretages en vurdering, og hvilket materiale, der skal tilvejebringes til brug for vurderingen. De økonomiske og administrative konsekvenser vil således også bero på, hvad der fastsættes af Naalakkersuisut i medfør af denne bestemmelse. En vurdering af virkningerne på kulturarven vil afhængig af omstændighederne forventeligt kunne udføres for en udgift på 20-100.000 kr. Henset til det forventede beskedne antal af den slags vurderinger, vil dette ikke i sig selv medføre merbevillingsbehov.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Det forventes, at udarbejdelse af en vurdering af virkninger på kulturarven vil forøge omfanget af forundersøgelserne hos en ansøger af en aktivitet. Om det forventede omfang heraf henvises til bemærkningerne herom i afsnittet om økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Krav om udarbejdelse af en vurdering af virkningerne på kulturarven forventes at have positive konsekvenser for kulturarven i områder, hvor der er eller påtænkes truffet afgørelse om fredning eller anden kulturarvsbeskyttelse. Det forventes overordnet, at der med kravet om udarbejdelse af en redegørelse bliver mere fokus på de konkrete trusler mod kulturarven, og at beskyttelsesniveauet som følge heraf generelt øges.

Derudover forventes forslaget ikke at have konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed.

6. Konsekvenser for borgerne

Forslaget udgør en præcisering af de forpligtelser ejeren af en fredet bygning har. Det er således understreget, at ansvaret for at holde en fredet bygning i forsvarlig stand påhviler ejeren, og det er præciseret, hvordan bygningsarbejder skal ske.

Derudover forventes forslaget ikke at have konsekvenser for borgerne.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget vurderes ikke at have andre væsentlige konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer m.v.

Forslaget har i perioden 17. november til 22. december 2017 været offentliggjort på høringsportalen, samt været i høring hos følgende høringsparter:

Formandens Departement, Departementet for Sundhed, Departementet for Finanser og Skatter, Departementet for Råstoffer, Departementet for Fiskeri og Fangst, Departementet for Erhverv, Arbejdsmarked, Handel og Energi, Departementet for Selvstændighed, Udenrigsanliggender og Landbrug, Departementet for Sociale Anliggender, Familie, Ligestilling og Justitsvæsen, Departementet for Natur og Miljø, Departementet for Kommuner, Bygder, Yderdistrikter, Infrastruktur og Boliger, Grønlands Nationalmuseum og Arkiv, NUKAKA, Museumsnævnet, KANUKOKA, KANUNUPE, Qaasuitsup Kommunia, Qeqqata Kommunia, Kommuneqarfik Sermersooq, Kommune Kujalleq, Grønlands Arbejdsgiverforening, Bispekontoret, NUSUKA, KNAPK, SIK, Ilisimatusarfik, Nunatta Atuagaateqarfia, NAPA, Katuaq og Taseralik.

Der er modtaget høringssvar fra Formandens Departement, Finansdepartementet, Departementet for Kommuner, Bygder, Yderdistrikter, Infrastruktur og Boliger, Departementet for Fiskeri og Fangst, Departementet for Råstoffer, Departementet for Natur og Miljø, Grønlands Erhverv, Ilisimatusarfik, Uummannaq Museum, Grønlands Nationalmuseum og Arkiv, , KANUKOKA, Kommune Kujalleq og Qeqqata Kommunia.

Høringssvarene har givet anledning til enkelte ændringer i forslaget. Formuleringen ”status som nationalpark” er ændret til ” Nationalparken, Biosfæreområdet i Nord- og Østgrønland”. Forslagets oprindelige § 1, nr. 4 og 5 med hertil hørende bemærkninger er udgået med henblik

på en nærmere undersøgelse af, hvilken fredningsmodel der fremadrettet må anses for mest hensigtsmæssig for så vidt angår bygninger i Nationalparken, Biosfæreområdet i Nord- og Østgrønland.

Der er endvidere indsat en tilføjelse i forslaget § 1, nr. 6, som fastsætter en præcisering af bestemmelsen om vedligeholdelse af fredede bygninger. Der er således i lovteksten indarbejdet en præcisering af, at det er ejeren af en fredet bygning, som har ansvaret for at den holdes i forsvarlig stand.

Forslagets § 1, nr. 8 er ændret. Der er i bestemmelsen foretaget en præcisering af, fra hvilket tidspunkt forpligtelsen gælder i de tilfælde, hvor der påtænkes truffet afgørelse om fredning eller anden kulturarvsbeskyttelse af et område. Bestemmelsen er af lovtekniske grunde for overskuelighedens skyld desuden delt op i flere stykker og punktummer. Dette har medført konsekvensændringer i forslaget § 1, nr. 10.

Der er desuden indsat en undtagelsesbestemmelse i § 1, nr. 8 i forhold til de tilfælde, hvor der påtænkes truffet afgørelse om fredning eller anden kulturarvsbeskyttelse og i forhold til de tilfælde, hvor der behandles en sag om dispensation. I disse tilfælde gælder forpligtelsen ikke, når den, der ønsker at foretage aktiviteten, allerede har fået meddelt tilladelse til forundersøgelser, efterforskning eller udnyttelse af mineralske råstoffer, is- og vandressourcer, samt til etablering af vandkraftværker og hermed forbundne forundersøgelser. Der er som følge af den lovtekniske gennemgang foretaget konsekvensrettelser i Inatsisartutlovens § 18, stk. 2, § 20, stk. 2 og § 29, stk. 2. Der er desuden foretaget en ændring af forslaget § 22 a, stk. 2, således at 2. - 4. pkt. er udgået af bestemmelsen. Samtidig er der som stk. 3 indsat en bestemmelse, der forpligter Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere regler om bygningsarbejder.

Ændringen af § 22 a, stk. 2, medvirker at bygningsarbejde skal udføres af personer med særlige kompetencer og erfaring inden for bygningsbevaring og om muligt uden udskiftning af bygningsdele.

Ikrafttrædelsestidspunktet for § 22 a og § 24 a er desuden fastsat til 1. juli 2019 med henblik på at sikre tid til udarbejdelsen af regler i medfør af § 22 a, stk. 3 og § 24 a, stk. 4.

Nr.	Høringspart	Bemærkning	Kommentar til bemærkning
1.	Finansdepartementet	Ingen bemærkninger til forslaget.	Giver ikke anledning til ændringer i forslaget.
2.	Departementet for Kommuner, Bygder, Yderdistrikter, Infrastruktur og	Ingen bemærkninger til forslaget.	Giver ikke anledning til ændringer i forslaget.

	Boliger		
3.	Departementet for Fiskeri og Fangst	Ingen bemærkninger til forslaget.	Giver ikke anledning til ændringer i forslaget.
4.	Grønlands Erhverv	Ingen bemærkninger til forslaget.	Giver ikke anledning til ændringer i forslaget.
5.	Ilisimatusarfik	Ingen bemærkninger til forslaget.	Giver ikke anledning til ændringer i forslaget.
6.1	Formandens Departement	Man bør ikke begrunde et lovforslag med "en påtænkt revision af nationalparkbekendtgørelsen".	Giver ikke anledning til ændringer i forslaget men til tilretning i bemærkningerne til forslaget.
6.2	Formandens Departement	<p>Nationalparken i Nord- og østgrønland har status af Biosfærereservat under UNESCOs Man and Biosphere program. Det anbefales, at man i stedet benævner denne nationalpark direkte, ligesom man gør i anden lovgivning. Se f.eks. kriminalloven, landstingslov om naturbeskyttelse og landstingslov om Grønlands inddeling i landsdele og kommuner.</p> <p>Om begrebet ”status som nationalpark” kan det præciserende oplyses, at Grønland følger IUCN’s kategorisering af beskyttede områder. Det kan man orientere sig nærmere om på IUCN’s hjemmeside: https://www.iucn.org/theme/protected-areas/about/protected-area-categories.</p> <p>Grønlands Nationalpark har ikke status som en egentlig nationalpark, men som et biosfærereservat. Derfor forvaltes nationalparken også efter UNESCOs Man and Biosphere program. Endvidere ville Grønlands Nationalpark ikke umiddelbart</p>	<p>Giver anledning til ændringer i forslaget.</p> <p>Lovkontoret har i sin lovtekniske gennemgang anbefalet, at der bruges formuleringen ”Nationalparken, Biosfæreområdet i Nord- og Østgrønland”. Forslaget er ændret i overensstemmelse hermed.</p>

		kunne leve op til nationalparkkriterierne i IUCN.	
7.	Uummanaq Museum v/ museumsleder Peter Kruse	<p>Bevarelse af naturen hører jo automatisk med.</p> <p>Vi skal også skal tænke på vores efterkommere.</p> <p>Den unge generation er ved at glemme navne på de befolkede områders navne på kysten. Kun de gamle kender til de mange navne på kysten f.eks. fra bygd til bygd.</p> <p>Elever fra skolen kan måske efterlyse navnene hos de ældre personer så de kommer frem igen.</p> <p>Det også er en bevaringsværdig del af kulturen at arbejde for at beholde eksempelvis det man kalder den spids af kysten som ”Ikorfat” og ”Agpat ”.</p>	<p>Giver ikke anledning til ændringer i forslaget.</p> <p>Det er ikke hensigten med forslaget at regulere og sikre bevarelsen af oprindelige stednavne.</p> <p>Der henvises til Inatsisartutlov nr. 4 af 1. juni 2017 om Grønlands Stednavnenævn.</p>
8.1	Grønlands Nationalmuseum og Arkiv	<p>Grønlands Nationalmuseum & Arkiv vil gøre opmærksom på, at der er en del bygninger i Nationalparken der hører under Forsvaret og Thule Air Base, hvorfor disse bør være med i Forsendelseslisten.</p> <p>Forsvaret og Thule Air Base har bygninger der i dag ikke er i brug og med indsættelse af ”For områder med statut som nationalpark er alle permanent forladte bygninger fredede” i Lovforslagets §18, stk. 1, vil det også betyde at § 22 bliver aktiveret omkring bygningsvedligehold.</p> <p>Forsvaret har i dag optimeret deres bygningsmasse med standardhytter til brug ved Siriuspatuljering i Nationalparken,</p>	<p>Giver anledning til ændringer i forslaget.</p> <p>Det oprindelige forslags nr. 4 og 5 med hertil hørende bemærkninger er udgået med henblik på en nærmere undersøgelse af, hvilken fredningsmodel der fremadrettet må anses for mest hensigtsmæssig for så vidt angår bygninger i Nationalparken, Biosfæreområdet i Nord- og Østgrønland.</p>

		<p>hvorfor der i dag er en del bygninger der ikke længere er i brug og Thule Air Base har også bygninger ved Centrum Sø nord for Danmarkshavn.</p>	
8.2	Grønlands Nationalmuseum og Arkiv	<p>I arbejdet med at udtrække lovtekst omkring jordfaste fortidsminder samt bygninger fra <i>Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 7 af 17. juni 1992 om Nationalparken i Nord- og Østgrønland</i> og indsætte den i <i>Inatsisartutlov om fredning og anden kulturarvsbeskyttelse</i> ser NKA de fremsendte ændringsforslag som fyldestgørende.</p>	<p>Giver ikke anledning til ændringer i forslaget.</p>
8.3	Grønlands Nationalmuseum og Arkiv	<p>I diskussionen omkring forslaget var der dog et punkt, som vi i længere tid kredsede omkring uden at komme en løsning nærmere: §18, stk. 1, 2. pkt.: ”...permanent forladte bygninger...” I resten af Grønland ser vi ikke noget problem i at karakterisere en bygning som permanent forladt når ejeren eksempelvis har fået frataget sin arealtildeling til bygningen. I Nationalparken, som ligger udenfor den kommunale inddeling, tildeles der ikke arealtildelinger og vi har her svært ved at se, hvordan definitionen på permanent forladte bygninger kunne skrives.</p>	<p>Giver anledning til ændringer i forslaget.</p> <p>Der henvises i øvrigt til kommentarerne til høringssvar nr. 8.1.</p>
9.	Departementet for Natur og Miljø	<p>Departementet takker for høringen, og bemærker, at der i forslaget til Inatsisartutlov om ændring af Inatsisartutlov om fredning og anden kulturarvsbeskyttelse af kulturminde anvendes betegnelsen ”områder med status som nationalpark”. I denne forbindelse ønsker Departementet for Natur og</p>	<p>Giver anledning til ændringer i forslaget.</p> <p>Der henvises i øvrigt til kommentarerne til høringssvar nr. 6.2.</p>

		<p>Miljø at gøre opmærksom på, at der kun forefindes et enkelt område på grønlandsk territorium med status som nationalpark, hvilket er Nationalparken i Nord- og Østgrønland. Herudover skal det nævnes, at området ligeledes har status som et UNESCO Biosfæreområde i regi af Man and the Biosphere (MAB) programmet.</p> <p>Departementet for Natur og Miljø anbefaler at betegnelsen ændres fra ”områder med status som nationalpark” til ”Nationalparken/Biosfæreområdet i Nord- og Østgrønland”.</p>	
10.1	KANUKOKA	<p>KANUKOKA forventer, at kommunerne kompenseres økonomisk i det omfang, at loven medfører merudgifter for kommunerne.</p>	<p>Giver ikke anledning til ændringer i forslaget.</p> <p>Forslaget påregnes ikke at medføre merudgifter for kommunerne af et sådant omfang, at det vil medføre compensation til kommunerne. Der henvises i øvrigt til beskrivelsen af forslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.</p>
10.2	KANUKOKA	<p>Herudover bemærker KANUKOKA, at det i lovforslagets nr. 7 (§ 22 a) er uklart, hvad konsekvensen er af, at der ikke længere findes samme slags materialer, som eksisterende bygningsdele kan udskiftes med. Det kunne overvejes at indsætte en dispensationsbestemmelse svarende til den foreslåede nr. 6 (§ 22).</p>	<p>Giver anledning til ændringer i forslaget.</p> <p>Der er foretaget en ændring af forslagets § 22 a, stk. 2, således at 2. - 4. pkt. er udgået af bestemmelsen. Samtidig er der indsat en bestemmelse der forpligter Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere regler om bygningsarbejder.</p>
10.3	KANUKOKA	<p>Endvidere anbefaler KANUKOKA</p>	<p>Giver ikke anledning til</p>

		afgrænsningen mellem § 22 og § 22 a beskrives mere præcist.	ændringer i forslaget. § 22 omhandler fredede bygningers vedligeholdelse, mens § 22 a omhandler bygningsarbejder.
10.4	KANUKOKA	Endelig forekommer det ikke klart, hvorfor overtrædelse af § 22 kan medføre bøde, mens overtrædelse af § 22 a ikke kan.	Giver anledning til ændringer i forslaget. Det har ikke været tilsigtet, at overtrædelse af § 22 a ikke skulle kunne bødesanktioneres. § 22 a er derfor medtaget i sanktionsbestemmelsen.
11.1	Kommune Kujalleq	Grundet den korte frist har det ikke været muligt at behandle lovforslaget politisk og derfor sendes høringsvaret kun som en administrativ høring.	Giver ikke anledning til ændringer i forslaget. Forslaget har været i høring i perioden 17. november til 22. december 2017. Forslaget har dermed været i høring i 5 uger.
11.2	Kommune Kujalleq	Det er administrationens holdning, at den vigtigste opgave er, at der bliver passet på kommunens verdensarvsområde, og at der værnes om kulturarven, således at historien om Kujataa, som et tusindårigt subarktisk landbrug, fortsat kan udvikles og blive formidlet.	Giver ikke anledning til ændringer i forslaget. Forslaget regulerer ikke verdensarvsområdet. Der er fastsat regler herom i Selvstyrets bekendtgørelse nr. 16 af 5. juli 2016 om anden kulturarvsbeskyttelse af et kulturhistorisk område i Sydgrønland, der består af afgrænsede arealer omkring lokaliteterne Qassiarsuk, Igaliku, Sissarluttoq, Tasikuluulik og Qaqortukuloq-Upernaviarsuk
11.3	Kommune Kujalleq	Administrationen er positivt indstillet over for lovforslaget om udarbejdelse af en HIA, som vil styrke beskyttelsen og bevarelsen af	Giver ikke anledning til ændringer i forslaget.

		kultur- og naturarvssteder gennem en hensigtsmæssig lovgivningsmæssig regulering. Det forudsættes, at en HIA bidrager til, at der træffes bedre løsninger med hensyn til kulturarvsbeskyttelsen og at der skal foretages offentlige høringer inden den endelige beslutning tages.	
11.4	Kommune Kujalleq	Administrationen vurderer, at der i § 22 er en mangelfuld beskrivelse af ”vedligeholdelse” fra bygningsarbejder (§22 a). De økonomiske forpligtelser, der følger af §§ 22 og 22 a kan måske være ganske vidtrækkende, og for kommunale bygninger bør der medføre en økonomisk kompensation.	Giver ikke anledning til ændringer i forslaget. Der er alene tale om en uddybning og præcision af den gældende bestemmelse i § 22. Ændringerne forventes ikke at få nogen økonomiske konsekvenser i forbindelse med kommunale bygninger.
11.5	Kommune Kujalleq	Det anføres, at udarbejdelse af en HIA vil forøge de administrative undersøgelser. Redegørelsen skal udarbejdes af den, som ønsker at udføre aktiviteten, da vedkommende har ansvaret for at klarlægge konsekvenserne af den. Der angives ikke et estimat for forøgelse af arbejdsmængden og hermed heller ikke om økonomien ved udarbejdelse af en HIA, da det ikke forventes, at undersøgelserne får et omfang, der vil kræve tilførsel af yderligere midler. Det må dog formodes, at udarbejdelsen af en HIA kan pålægge kommunen væsentlige udgifter til konsulenter, og tilvejebringelse af oplysninger til brug for udarbejdelse af en HIA, hvorfor der i loven bør indtænkes en mulighed for refusion.	Giver ikke anledning til ændringer i forslaget. Forslaget påregnes ikke at medføre merudgifter for kommunerne af et sådant omfang, at det vil medføre kompensation til kommunerne. Der henvises i øvrigt til beskrivelsen af forslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

11.6	Kommune Kujalleq	<p>Da det er nye krav i kulturarvsbeskyttelsen, finder kommunen, at det er væsentligt, at Departementet kan bidrage med en metodik, der skal indeholde en systematisk gennemgang af et projekts kulturarvmæssige konsekvenser med direkte og indirekte virkninger på kulturarven. Det vil være ønskeligt, hvis der kan gennemføres kursusforløb/nedsættes en arbejdsgruppe, jvf. ICOMOS' retningslinjer "Guidance on Heritage Impact Assessments for Cultural World Heritage Properties", der kan kvalificere de berørte medarbejdere i kommunen til at udforme et skema, (Scoping report), der skal klarlægge om der skal udarbejdes en HIA.</p>	<p>Giver ikke anledning til ændringer i forslaget.</p> <p>Der vil i de regler, som fastsættes efter § 24 a, stk. 4 kunne indarbejdes regler om eksempelvis metodik og nærmere krav til indholdet af vurderingen af aktivitetens virkninger på kulturarven.</p>
12.	Qeqqata Kommunia	<p>Qeqqata Kommunia har ingen bemærkninger til ændringer af Inatsisartutloven.</p> <p>Samtidig skal det siges, at Qeqqata Kommunia arbejder for at etablere en naturvej mellem Sisimiut og Kangerlussuaq, og har undersøgt hele området for den ønskede vejføring fra Sisimiut til Kangerlussuaq for kulturhistoriske spørgsmål i samarbejde med Grønlands Nationalmuseum. Grønlands Nationalmuseum har meldt ud, at de ikke anser den ønskede vejføring som problematisk. Qeqqata Kommunia søger også om optagelse på verdensarvslisten under UNESCO for området Aasivissuit - Nipisat. Qeqqata Kommunia har udarbejdet grundig optagelsesinformation for området,</p>	<p>Giver ikke anledning til ændringer i forslaget.</p>

		og har undersøgt hele området for kulturhistorisk relevante spørgsmål.	
13.1	Departementet for Råstoffer	<p>Ad § 1, nr. 1</p> <p>Der ønskes en mere præcis definition af begreberne ”Varde” og ”Vardeberetning”, dette gælder både i forhold til nærværende lovforslag og allerede eksisterende lovgivning.</p> <p>Når der er tale om de facto fredninger som ikke er registrerede, er det vigtigt at rettighedshavere med brugsret til omfattede arealer, og ansøgere af sådanne rettigheder, har mulighed for at fastslå hvilke fortidsminder der er omfattet af fredninger. I modsat fald opstår der en usikker retstilstand, som kan hæmme aktivitetsniveauet, da usikkerheden vil udgøre en ekstra risiko som potentielle investorer vil inddrage i deres overvejelser.</p> <p>Hvad angår varder, er disse ifølge bemærkningerne til Inatsisartutlov nr. 11 af 19. maj 2010 om fredning og anden kulturarvsbeskyttelse af kulturminde, FM 2010, 6. april 2010, s. 35, omfattet af begrebet ”Jordfaste fortidsminder”, som er defineret som fysiske spor af menneskelig virksomhed. Vil man fastholde denne definition når fredningen udvides til alle varder uanset alder? Og betyder dette at enhver antydning af menneskelig aktivitet, som kan ligne en rest af en varde, uanset alder, automatisk medfører en fredningszone med en radius på 100 meter?</p> <p>Hvad angår vardeberetninger bør det præciseres hvor man søger oplysninger om disse. Findes der et centralt register som er bestemmende for om en vardeberetning er fredet?</p>	<p>Bemærkningen har givet anledning til ændringer i bemærkningerne til forslaget.</p> <p>Det kan indledningsvis oplyses, at ”varder” og ”vardeberetninger” også er anvendt i den gældende regulering af Nationalparken i Østgrønland, nemlig Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 7 af 17. juni 1992 om Nationalparken i Nord- og Østgrønland.</p> <p>Der er tale om almindeligt kendte navneord, hvorfor det ikke er fundet nødvendigt at definere dem i lovtæksten. Men høringssvaret har givet anledning til, at det i bemærkningerne til forslaget er anført, hvad der forstås ved de to navneord.</p> <p>Det er korrekt, at varder er omfattet af begrebet ”jordfaste fortidsminder”, som er defineret som fysiske spor af menneskelig virksomhed. Høringsparten spørger, om man vil fastholde denne definition, når fredningen udvides til alle varder uanset alder. Det skal hertil bemærkes, at der ikke i forhold til gældende retstilstand er tale om en udvidelse, idet det er fastsat i § 16, stk. 2 i den ovenfor nævnte bekendtgørelse, at der for Nationalparken gælder, at det fredede omfatter alle varder og vardeberetninger uanset alder og oprindelse.</p> <p>Høringsparten anfører videre, at det bør præciseres, hvor man søger oplysninger om vardeberetninger, og spørger, om der findes et centralt</p>

			<p>register, som er bestemmende for, om en vardeberetning er fredet. Der forefindes ikke et sådant centralt register, men Grønlands Nationalmuseum og Arkiv vil kunne oplyse om vardeberetninger, som er kendte. I forhold til Nationalparken har dette i øvrigt ingen betydning, da alle vardeberetninger er fredede, uanset alder.</p>
13.2		<p>Ad § 1, nr. 8 Det er forståeligt at der stilles krav om udarbejdelse af vurderinger af aktiviteterets virkninger på kulturarven, når aktiviteterne foregår i områder på UNESCOs verdensarvsliste, eller tilsvarende beskyttelsesværdige områder. Men stilles de samme krav ved aktiviteter som foregår i større områder som ikke er ligeså beskyttelsesværdige, vil det have en negativ virkning på råstofaktiviteter i Grønland. Rettighedshavere og ansøgere vedrørende rettigheder pålægges en unødvendig, tidskrævende og fordyrende proces. Hvilket går imod Naalakkersuisuts målsætninger om at fremme råstofaktiviteter og mindske bureaukratiske byrder.</p> <p>Det må påpeges at en generel pligt til i større områder, at foretage sådanne vurderinger, særligt vil ramme småskalaaktiviteter. At stille krav om vurderinger af hvilke virkninger en aktivitet vil have på kulturarven forud for påbegyndelse af enhver aktivitet, vil gøre det umuligt for almindelige borgere at udføre denne form for aktiviteter i et omfattet område. Dette gælder uanset hvilke krav man vælger at stille til omfang og kvalitet af de foreslåede vurderinger, da mange af disse mennesker, som småskalarettighedshavere generelt ikke har ret mange ressourcer til</p>	<p>Bemærkningen har givet anledning til ændringer i forslaget.</p> <p>I kulturmindeloven er der to forskellige beskyttelsesformer i forhold til kulturhistoriske områder, fredning henholdsvis anden kulturarvsbeskyttelse.</p> <p>Beskyttelse i form af anden kulturarvsbeskyttelse blev indført bl.a. for at kunne foretage en beskyttelse af beskyttelsesværdige kulturhistoriske områder, uden at dette medfører en fastfrysning af området som ved fredning. Det har således været tilsigtet, at udviklingen i området skal kunne fortsætte, når blot det sker med respekt for de hensyn, der ligger bag kulturarvsbeskyttelsesforanstaltningen. Dette gør sig netop gældende i forhold til de områder, der er optaget på verdensarvslisten, men vil også kunne være en hensigtsmæssig beskyttelsesforanstaltning i forhold til kulturhistoriske områder i øvrigt. Der er aktuelt dog kun foretaget anden kulturarvsbeskyttelse af netop de kulturhistoriske områder, der er optaget på verdensarvslisten.</p>

		<p>rådighed.</p> <p>Departementet for Råstoffer foreslår derfor følgende:</p> <p>Begrebet ”Enestående universel værdi” er i UNESCOs Operational guidelines defineret således:</p> <p>Outstanding Universal Value means cultural and/or natural significance which is so exceptional as to transcend national boundaries and to be of common importance for present and future generations of all humanity.</p> <p>Der lægges fra UNESCOs side således op til at det kun er helt unikke områder der kræver en så omfattende beskyttelse, som de områder der er omfattet af UNESCOs Verdensarvsliste.</p> <p>Departementet for Råstoffer mener at det vil være ude af proportioner i forhold til lovens formål, at stille krav om omfattende vurderinger af aktiviteter virkninger på kulturarven svarende til ICOMOS´ retningslinjer, i områder der ikke lever op til UNESCOs definition af ”Enestående universel værdi”</p> <p>Departementet for Råstoffer anbefaler derfor at det i bemærkningerne til loven, præciseres at vurderingerne kun vil blive krævet i tilfælde hvor den beskyttede kulturarv kan karakteriseres som havende en enestående universel værdi. Evt. kan Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser, nr. 8, 2. afsnit formuleres som følgende:</p> <p>Bestemmelsen har baggrund i ønsket om at få defineret eventuelle trusler mod den enestående universelle værdi, som områder på UNESCOs verdensarvsliste repræsenterer. Kravet om en vurdering og efterfølgende redegørelse herom er</p>	<p>Områder, der er optaget på UNESCOs verdensarvsliste er i kulturmindeoven ikke mere beskyttelsesværdige end andre beskyttede områder.</p> <p>Udover sondringen mellem de to beskyttelsesforanstaltninger er der i kulturmindeoven ikke nogen graduering af, hvor beskyttelsesværdige de enkelte beskyttede områder er.</p> <p>Det skal desuden påpeges, at bestemmelsen alene finder anvendelse, når der er tale om aktiviteter, der må antages at kunne få væsentlig indvirkning på kulturarven i området. Det er således ikke ved alle aktiviteter, at der skal foretages en vurdering.</p> <p>Hvis der er tale om et område, der er fredet, vil der efter de gældende regler om retsvirkningen af en fredning ikke kunne iværksættes forundersøgelser-, efterforsknings- eller udnyttelsesaktiviteter eller andre aktiviteter i øvrigt, bortset fra offentlighedens adgang. Dette gælder også småskalaaktiviteter.</p> <p>Hvis der er tale om et område, der er beskyttet ved anden kulturarvsbeskyttelse, vil der efter de gældende regler om retsvirkningen af en anden kulturarvsbeskyttelse ikke kunne foregå aktiviteter, der kan være skæmmende eller ødelæggende for dele af området eller for området som helhed. Det vil råstofaktiviteter</p>
--	--	---	--

		<p>imidlertid vurderet lige relevant, uafhængigt af baggrunden for afgørelsen om fredning eller anden kulturarvsbeskyttelse af kulturhistoriske områder, og kravet er derfor gjort generelt gældende i tilfælde hvor den omhandlede kulturarv skønnes at have enestående universel værdi.</p>	<p>normalt være. For så vidt angår småskala-aktiviteter, vil det således også bero på en konkret vurdering, om der i det enkelte tilfælde vil skulle foretages en vurdering. Der forefindes imidlertid ikke tilladelser til småskalaaktiviteter i områder, der er omfattet af anden kulturarvsbeskyttelse (verdensarvsområderne), og der påregnes heller ikke givet sådanne tilladelser i disse områder, da det er meddelt UNESCO, at områderne generelt friholdes for råstofaktiviteter. Der er således i relation til småskalaktiviteter aktuelt ingen problemer i forhold til den foreslåede bestemmelse.</p> <p>Hvis der er tale om et område, hvor der påtænkes truffet afgørelse om fredning eller anden kulturarvsbeskyttelse, vil en underretning herom i øvrigt ikke medføre indskrænkninger i forhold til allerede meddelte tilladelser til forundersøgelser, efterforskning eller udnyttelse af mineralske råstoffer, is- og vandressourcer, samt til etablering af vandkraftværker og hermed forbundne forundersøgelser. Dette er som følge af høringssvaret blevet præciseret i bestemmelsen. En tilsvarende undtagelse gælder allerede efter gældende regler (§ 24, stk. 3) i forhold til forbuddet mod at foretage noget, der kan hindre eller vanskeliggøre en påtænkt fredning eller anden kulturarvsbeskyttelse, når der er givet underretning om en sådan påtænkt afgørelse.</p>
13.3		<p>Departementet for Råstoffer finder endvidere formuleringen "Påtænkes</p>	<p>Bemærkningen har givet anledning til en præcisering i</p>

		<p>truffet afgørelse” i Den foreslåede § 24 a., stk. 1 uklar. Det bør præciseres hvor langt man skal være henne i beslutningsprocessen før en påtænkt fredning kan begrunde at der kræves en vurdering.</p> <p>Departementet for Råstoffer foreslår derfor følgende ændring til § 24 a., stk. 1:</p> <p>§ 24 a. I områder, hvor der er eller påtænkes truffet afgørelse om fredning eller anden kulturarvsbeskyttelse, jf. § 24, stk. 1 og underretning herom er meddelt jf. § 25, stk. 3, eller hvor der behandles en sag om dispensation, jf. § 24, stk. 3, 2. pkt. eller § 24, stk. 4, 2. pkt., må aktiviteter, der må antages at kunne få væsentlig indvirkning på kulturarven i området først påbegyndes, når en vurdering af aktivitetens virkninger på kulturarven er foretaget, og en redegørelse herom er godkendt af Naalakkersuisut.</p>	<p>forslaget.</p> <p>Det var anført i bemærkningerne til forslaget, at der med påtænkt afgørelse forstås tidspunktet fra Grønlands Nationalmuseums og Arkivs underretning, jf. Inatsisartutlovens § 25, stk. 2, frem til en endelig afgørelse er truffet.</p> <p>Det er dog fundet hensigtsmæssigt, at dette indarbejdes i selve lovteksten.</p>
13.4		<p>Derudover efterspørger Departementet for Råstoffer klare retningslinjer for, i hvilke tilfælde man vil kræve de omhandlede vurderinger og redegørelser. Bemærkningerne til nærværende lovforslag nævner blot at Grønlands Nationalmuseum og Arkiv foretager vurderingen af hvornår en aktivitet kan anses for at have væsentlig indvirkning på kulturarven. Manglende retningslinjer bidrager til en usikker retstilstand, og Departementet for Råstoffer ser derfor gerne at det præciseres hvilke aktiviteter der kan begrunde krav om vurderinger og redegørelser. I forbindelse med råstofaktiviteter er det eksempelvis afgørende for rettighedshavere om vurderinger og redegørelser skal udarbejdes allerede i forbindelse med efterforskningsaktiviteter, eller om</p>	<p>Giver ikke anledning til ændringer i forslaget.</p> <p>Der henvises til kommenteringen af høringssvar 11.6.</p>

		dette først skal ske når man påbegynder udnyttelsesaktiviteter.	
13.5		Departementet for Råstoffer finder det i øvrigt problematisk at der ikke foreligger krav til indholdet af de påkrævede vurderinger og redegørelser, dette gør det umuligt for rettighedshavere at vurdere omkostninger og tidsforbrug. Departementet for Råstoffer anbefaler derfor at der udarbejdes et bilag med specifikke krav til indholdet af vurderinger og redegørelser, før lovændringen vedtages. Den foreslåede paragrafs stk. 3 adgang til ubegrænsede ændringer, bidrager i øvrigt yderligere til en usikker retstilstand.	Giver ikke anledning til ændringer i forslaget. Der henvises til kommenteringen af høringssvar 11.6.
13.6		Generelt Slutteligt gør Departementet for Råstoffer opmærksom på at regler om flere fredninger og udvidelser af de fredede områder, kan føre til erstatningskrav fra eksisterende rettighedshavere	Giver ikke anledning til ændringer i forslaget. Der er i forslaget ikke foreslået flere fredninger eller udvidelser af fredede områder.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1.

Bestemmelsen viderefører for så vidt angår Nationalparken/Biosfæreområdet i Nord- og Østgrønland § 16, stk. 2, a i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 7 af 17. juni 1992 om Nationalparken i Nord- og Østgrønland.

Ved varder forstås i sten opførte markeringer i et naturlandskab. Varde er opbygget af én eller, som oftest, flere formålsbestemt placerede eller opstablede sten. Varde har ofte en markant placering i landskabet med stor synlighed. Her har varderne fungeret i landskabet som bl.a. land- og sømærker, rute-, grav- eller ejerskabsmarkører, jagtbarrierer etc.

Ved vardeberetning forstås et eller flere dokumenter, som under en ekspedition eller anden rejse nedlægges i en varde til orientering for senere tilkommende. Den kan have form som en mere eller mindre detaljeret statusrapport over rejsens hidtidige forløb, som en øjeblikkelig situationsrapport, som en mere direkte meddelelse eller lignende.

Til nr. 2.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med reglen i § 5, stk. 1, 1. pkt. og § 5, stk. 2, som danner udgangspunktet, for de regler der kan fastsættes i bekendtgørelsesform.

Konkret skabes der grundlag for udarbejdelse af regler, som fraviger de almindelige bestemmelser om, hvornår automatisk fredning af jordfaste fortidsminder finder sted efter stk. 1, 1. pkt., og hvornår der skal træffes afgørelse om fredning efter stk. 2.

Til nr. 3.

Bestemmelsens stk. 4 er for så vidt angår Nationalparken/Biosfæreområdet i Nord- og Østgrønland en videreførelse af § 16, stk. 2, b i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 7 af 17. juni 1992 om Nationalparken i Nord- og Østgrønland.

Bestemmelsen i stk. 5 er indsat med henblik på at skabe mulighed for en større beskyttelse af jordfaste fortidsminder på steder, hvor der findes behov for, at graden af beskyttelse ønskes forstærket ud over de almindelige beskyttelsesregler. Der kan som eksempel nævnes ældre produktions- og havneanlæg, som ikke længere er i brug, men som ønskes bevaret af hensyn til lokalitetens særlige beskaffenhed.

Til nr. 4.

Bestemmelsen er ændret som konsekvens af indsættelsen af § 22 a.

Til nr. 5.

Bestemmelsen er ændret som konsekvens af indsættelsen af § 22 a.

Til nr. 6.

Bestemmelsen i Inatsisartutlovens § 22 bliver nu delt op, så § 22 omhandler almindelig vedligeholdelse, og § 22 a omhandler bygningsarbejder.

Til nr. 7.

Der stilles med bestemmelsen ikke et egentligt uddannelseskraV til personer, som udfører bygningsarbejde på en fredet bygning. Det centrale er, at de personer, som udfører arbejdet, har kvalificeret viden om bygningsbevaring inden for de områder, som det enkelte bygningsarbejde måtte omfatte.

Med ”om muligt uden udskiftning af bygningsdele” i stk. 2 forstås, at udskiftning af bygningsdele kun skal ske, når der efter en kvalificeret vurdering ikke findes andre bedre muligheder.

Vurderingen foretages af de til enhver tid tilgængelige ressourcer på området for bygningsbevaring.

Naalakkersuisuts forpligtelse til at fastsætte nærmere regler om bygningsarbejder vil eksempelvis kunne omfatte hvilke teknikker og istandsættelsesprincipper der skal anvendes. Reglerne vil desuden kunne omfatte spørgsmålet om, hvilken slags byggematerialer der skal anvendes, herunder om man skal anvende de oprindelige byggematerialer eller byggematerialer af lignende art.

Til nr. 8.

Bestemmelsen om vurdering af aktivitetens virkninger på kulturarven er indsat med henblik på at sikre, at der også sker en tilbundsgående konsekvensanalyse, før der i kulturhistoriske områder træffes afgørelse om fredning eller anden kulturarvsbeskyttelse.

Bestemmelsen afgrænser for det første anvendelsesområdet. Det er således områder, der er fredede eller omfattet af anden kulturarvsbeskyttelse. For det andet afgrænser den de omhandlede aktiviteter. Det er således ikke alle aktiviteter, der er omfattet, men alene aktiviteter, der må antages at kunne få væsentlig indvirkning på kulturarven i området. Ved vurderingen af aktivitetens indvirkning på kulturarven vil det skulle vurderes, i hvilket omfang den kulturarv, der er beskyttet ved fredningen eller ved anden kulturarvsbeskyttelse, påvirkes af aktiviteten.

Er der tale om et fredet område, må der efter kulturmindelovens § 24, stk. 3, 1. pkt. ikke foregå aktiviteter af nogen art, bortset fra offentlighedens adgang. Der kan dog være dispenseret herfra i medfør af kulturmindelovens § 24, stk. 3, sidste pkt., således at visse afgrænsede aktiviteter er tilladte. Det vil for fredede områder således alene være for disse tilfælde, at bestemmelsen kan have relevans. Dette kan være tilfældet, hvis der er ønske om yderligere aktiviteter udover dem, der er givet tilladelse til. Der vil i så fald dog i stedet kunne søges om ny dispensation til aktiviteten.

Er der tale om et område, der er omfattet af anden kulturarvsbeskyttelse, må der efter kulturmindelovens § 24, stk. 3 ikke foregå aktiviteter i området, der kan være skæmmende eller ødelæggende for dele af området eller for området som helhed. Ved vurderingen af, om en aktivitet vil få væsentlig indvirkning på kulturarven i området, vil det derfor være relevant at vurdere, om aktiviteten vil virke skæmmende eller ødelæggende. Der påregnes med hjemmel i stk. 4 desuden fastsat nærmere regler om kriterierne, der anvendes ved afgørelsen af, om der skal foretages en vurdering.

For det tredje er det i bestemmelsen fastsat, hvilke forpligtelser, der påhviler den, der ønsker at foretage en aktivitet af den omhandlede art. Dette omfatter dels en vurdering af aktivitetens indvirkning på kulturarven og dels udarbejdelse af en redegørelse herom, der skal godkendes af Naalakkersuisut. At Naalakkersuisut skal godkende redegørelsen har til hensigt at sikre, at alle relevante interesser i både aktiviteten samt beskyttelsen af kulturarven er taget fyldestgørende i betragtning i redegørelsen.

Vurderingen af, hvornår en aktivitet kan anses for at have væsentlig indvirkning på kulturarven, foretages af Grønlands Nationalmuseum og Arkiv. Dette er med baggrund i, at Grønlands Nationalmuseum og Arkiv allerede har en tilsynsforpligtelse for områder, der er fredede eller underlagt anden kulturarvsbeskyttelse, og fordi Grønlands Nationalmuseum og Arkiv anses for at have den faglige ekspertise inden for kulturarvsområdet generelt.

Der er givet mulighed for, at eksempelvis omfang, form og indhold af redegørelsen kan reguleres nærmere i de regler, der fastsættes efter stk. 4.

I bestemmelsens stk. 2 er det præciseret, at forpligtelsen også gælder i de tilfælde, hvor der påtænkes truffet afgørelse om fredning eller anden kulturarvsbeskyttelse, og for de tilfælde, hvor der behandles en sag om dispensation i henhold til § 24, stk. 3, 2. pkt. eller § 24, stk. 4, 2. pkt. Bestemmelsen kan her ses som et supplement til kulturmindeovens § 25, stk. 3, 1. pkt. Bestemmelsen fastsætter, at der fra det tidspunkt der er givet underretning om en påtænkt fredning eller anden kulturarvsbeskyttelse, ikke må foretages noget, der kan hindre eller vanskeliggøre den påtænkte fredning eller anden kulturarvsbeskyttelse.

Det er præciseret i stk. 2, at forpligtelsen ved påtænkte afgørelser gælder fra underretningstidspunktet, jf. kulturmindeovens § 25, stk. 3.

Der er desuden indsat en undtagelsesbestemmelse i stk. 2 om, at forpligtelsen i disse tilfælde ikke gælder, når den, der ønsker at foretage aktiviteten, allerede har fået meddelt tilladelse til forundersøgelser, efterforskning eller udnyttelse af mineralske råstoffer, is- og vandressourcer, samt til etablering af vandkraftværker og hermed forbundne forundersøgelser. En tilsvarende bestemmelse findes i kulturmindeovens § 25, stk. 3, sidste pkt. i forhold til aktiviteter, der foregår efter underretning om påtænkt afgørelse om fredning eller anden kulturarvsbeskyttelse. Denne undtagelsesbestemmelse er fundet nødvendig for ikke at risikere at pådrage Selvstyret erstatningsansvar over for de nævnte tilladelseshavere.

Undtagelsesbestemmelsen hindrer ikke, at der efterfølgende træffes afgørelse om fredning eller anden kulturarvsbeskyttelse. I det omfang, der hermed gøres indskrænkninger i de rettigheder, som tilladelseshaver har, vil denne problemstilling skulle løses efter de ekspropriationsretlige regler.

Det er i stk. 3. fastsat, at det er den, som ønsker aktiviteten gennemført, der har ansvaret for at foretage vurderingen, udarbejde redegørelsen og fremsende den til Naalakkersuisut. At redegørelsen skal udarbejdes af den, som ønsker at udføre aktiviteten, beror på den grundopfattelse, at det er den, som ønsker at udføre en aktivitet, der har ansvaret for at klarlægge konsekvenserne af den.

Bestemmelsen er desuden indsat på baggrund af, at bevaringen af kulturarven i høj grad beror på, at den, som udfører aktiviteter i området, er opmærksom på alle de former for konsekvenser aktiviteten potentielt kan medføre.

I stk. 4 er det fastsat, at Naalakkersuisut fastsætter nærmere regler om foretagelse af vurderinger af virkninger på kulturarven samt udarbejdelse og godkendelse af redegørelser om virkninger på kulturarven, herunder om kriterierne, der anvendes ved afgørelsen af, om der skal foretages en vurdering, og om materiale der skal tilvejebringes til brug for vurderingen.

Der er givet mulighed for, at eksempelvis omfang, form og indhold af redegørelsen kan reguleres nærmere i de regler, der er fastsættes efter stk. 4.

ICOMOS' retningslinjer "Guidance on Heritage Impact Assessments for Cultural World Heritage Properties" vil i vid udstrækning kunne tjene som udgangspunkt for reglerne om vurdering af virkninger på kulturarven og udarbejdelsen af redegørelser.

Til nr. 9.

Bestemmelsen er ændret som konsekvens af indsættelsen af § 22 a.

Til nr. 10.

§§ 22 a, stk. 1 og 2 og 24 a, stk. 1 er tilføjet i bestemmelsen, således at det også kan medføre bøde at overtræde disse. Desuden er det tilføjet, at overtrædelse af regler og vilkår fastsat i medfør af § 5, stk. 4, § 6, stk. 5, § 22 a, stk. 3 og § 24 a, stk. 4, også kan medføre bøde.

Til § 2

Stk. 1.

Ikrafttrædelsesdatoen den 1. januar 2019 er fastsat med henblik på, at forslaget, efter vedtagelse, får virkning efter den forventede afslutning på Inatsisartuts efterårssamling 2018.

Stk. 2

Bestemmelsen i § 1, nr. 7 og nr. 8, forudsætter udarbejdelse af nærmere regler, jf. §§ 22 a, stk. 3 og 24 a, stk. 3. Med henblik på at sikre den fornødne tid til udarbejdelsen af reglerne er ikrafttrædelsestidspunktet for bestemmelserne derfor fastsat til den 1. juli 2019.